

РЕШЕНИЕ

№ 1075

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Калина Пецова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12395** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Б. Т., чрез адв. А. К., срещу Решение № 20159302 от 19.07.2021г. по нахд № 10028/2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 20-4332-003321 от 09.03.2020 г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към СДВР. Със същото на касатора на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон. Счита, че АУАН е съставен в нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН, а именно в отсъствието на нарушителя, на когото не била връчена покана за съставяне на АУАН, с което съществено било нарушено правото му на защита. Този порок не можел да бъде saniран с последващото връчване на АУАН. Касаторът счита, че в хода на въззивното производство не е установено, че са спазени изискванията на Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, с която са уредени условията и редът за използване на „автоматизирани технически средства и системи“ (АТСС) за контрол на правилата на

движение по пътищата. Излага доводи за липса на снимка на разположението на АТСС, приложена към протокола по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. Твърди, че СРС не е установил и изследвал всички релевантни за спора обстоятелства и не се е произнесъл по надлежно заявено доказателствено искане за допускане на свидетеля Й. Б. К., като съдът е разпитал единствено свидетел на наказващия орган. Счита, че СРС неправилно е допуснал съдебно-графологична експертиза на подписа на касатора в декларацията по чл.188 ЗДвП, без да има оспорване от негова страна, вместо да допусне свидетелските показания на свидетеля Й. Б. К.. Излага доводи за липса на съображения и доказателства относно вината на наказаното лице. Иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

В открито съдебно заседание, чрез адв. К., се излагат доводи за нарушение на чл.41 и чл.42 ЗАНН, на чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. и за липса на мотиви относно основанието за отнемане на контролни точки.

Ответникът по касационната жалба СДВР - отдел „Пътна полиция“, не е изразил становище по същата.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 20-4332-003321 от 09.03.2020г., издадено от началник група „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, за това, че на 14.08.2019 г., в 12:25 часа, в [населено място], по бул. "Л. шосе“, срещу № 271, с посока на движение от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта 50 км/ч, за населено място, с МПС марка „Рено“, модел „Мастер“ с ДК [рег.номер на МПС] е извършил нарушение на тази скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство АТСС TFR1 – М №560 – при разрешена скорост от 50 км/ч, е установена скорост от 104 км/ч (при толеранс от 3 км/ч), поради което е прието превишаване на разрешената скорост с 51 км/ч.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица. Въз основа на приложен снимков материал, данни по протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. и Удостоверение за одобрен нип средство за измерване № 10.02.4835 на БИМ е извел извод, че използваното стационарно АТСС е технически изправно и годно за експлоатация. Приел е за доказано нарушението на чл.21, ал.1

ЗДвП, както и неговото правилно санкциониране предвид наложените законоустановени наказания по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Изложил е мотиви за спазване на чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. предвид съставения протокол за работа на техническото средство, придружен с негова снимка, както и за спазване на Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки (Наредба № Из-2539/17.12.2012 г.). Въз основа на приета графическа експертиза е отхвърлил възражението на наказаното лице, че на 14.08.2019 г. не е управлявало процесното МПС с рег. [рег.номер на МПС] .

Настоящият състав на касационната инстанция намира обжалваното решение за постановено при правилно установена фактическа обстановка. В съответствие със събраните по делото доказателства е изводът на районния съд за доказаност, съставомерност и правилна квалификация на деянието, с коригиращи мотиви, които не влияят на крайния изход на спора. Правилно съдът е преценил доказателствения материал, като въз основа на извършения анализ на същия обосновано е приел, че по безспорен и категоричен начин се установява вмененото на жалбоподателя нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП – превишение на ограничението на скоростта от 50 км/ч за населено място.

Съгласно чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определени от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство. Условието и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи (чл.165, ал.3 от ЗДвП) - Наредба №8121з-532/12.05.2015 г.

Според легалното определение на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съобразно визираното легално определение процесното АТСС TFR1 – М №560 следва да се определи като мобилно такова, тъй като е било прикрепено към служебно МПС. От представения пред СРС Протокол рег. № 4332р-30619 от 14.08.2019 г., се установява, че на същата дата, за периода от 12:00 часа до 14:00 часа, АТСС TFR1 – М № 560, се е намирало в служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , находящ се в [населено място], [улица], срещу № 271.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., според който за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложение, тъй като в случая такъв протокол е съставен. За процесния случай е неприложима посочената от касатора за нарушена норма на чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., тъй като тя касае единствено работата с временно разположени на пътя АТСС, каквото процесното

техническо средство не е.

Това се установява, както от буквалното тълкуване на разпоредбата, така и от систематичното ѝ място и съвместното и тълкуване с чл.9, ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., според който за осъществяване на контрол с АТСС служителят позиционира служебен автомобил или мотоциклет или временно разполага АТСС на участък от пътя и насочва уреда в контролираната посока. Използваният съюз „или“ е ясно указание за алтернативност на изискванията. Т.е. при използване на мобилно АТСС е достатъчно изпълнението на изискванията на чл.10, ал.1 от наредбата, които в случая са спазени. Временно разположените на пътя АТСС по чл.10, ал.3 от наредбата са различни от мобилно използваните АТСС, прикрепени към служебно ППС по смисъла на пар.6, т.65, б.“б“ от ДР на ЗДвП. По изложените съображения снимка по чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. не е изискуема, респ. липсата ѝ не води до твърдяното от касатора съществено процесуално нарушение при установяване и доказване на нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП. Излагането на мотиви в обжалваното решение на СРС за наличие на снимка по чл.10, ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. не може да обоснове неговата неправилност.

От съдържанието на протокола по чл.10, ал.1 от наредбата се установява, че измерването е осъществено по посока на движението от [населено място] към [населено място], в стационарен режим на измерване (т.е. не в движение на служебния автомобил), при липса на пътен знак за ограничение на скоростта, а при общото ѝ ограничение от 50 км/ч за населено място. За посочения период на работа на АТСС били установени 93 броя нарушения, за което били изготвени статични изображения (снимки) от № 7611 до № 7703. Снимката по процесната преписка № 0152/19 е под № 7631 (в посочения диапазон) и съдържа видимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер, дата и точен час на измерването, установената скорост от 104 км/ч (3 км/ч толеранс) и точни координати на разположение на служебния автомобил, респ. на установяване на нарушението.

В съответствие с изложеното и при идентично описание на нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП в АУАН и в НП, решаващият съд е приел, че нарушението правилно, ясно и разбираемо е описано в НП, което не накърнява правото на защита на уличеното лице да разбере повдигнатото му административнонаказателно обвинение. Правилно е приложена и санкционната норма на чл.182, ал.1, т.б ЗДвП, според която за превишение на законовото ограничение на скоростта за населено място над 50 km/h водачът се наказва с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство. Правилно с НП е определен броят на отнетите контролни точки (12) съгласно чл.6, ал.1, т.7 от Наредба № Из-2539 от 17 декември 2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Отнемането на контролните точки не е самостоятелен вид административно наказание, а последица от влязлото в сила наказателно постановление, поради което непосочването в НП на конкретната норма от Наредба № Из-2539 от 17 декември 2012 г. не съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП.

Наказанието е наложено на касатора въз основа на негова декларация по чл.188 ЗДвП,

според който собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, а собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В саморъчната си декларация от 10.12.2019 г. В. Т. посочил, че МПС е управлявано от него. При тези данни в декларацията по чл.188 ЗДвП, автентичността на подписа под която е установена посредством графологична експертиза, недопускането на свидетелски показания на водения свидетел Й. Б. К. не съставлява съществено процесуално нарушение. Очевидно със свидетелските показания наказаното лице ще се домогва да обори съдържанието на саморъчно подписаната от него декларация по чл.188 ЗДвП, но преценката на районния съд за доказателствената стойност на свидетелските показания и удостовереното в документа обосновано го е навело на извод за превес на данните, деклариращи по реда на чл.188, ал.1 ЗДвП.

Правилни и в съответствие със събраните в хода на съдебното производство доказателства са и изводите на СРС за безспорна установеност на нарушението, включително на авторството на деянието. Безспорно е, че жалбоподателят е собственик на автомобила, заснет на 14.08.2019 г. на описаните в АУАН и НП място и час, да се движи с превишена скорост. Предвид това и съобразно разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП, след като не е декларира, че друго лице е управлявало автомобила именно той е поканена за съставяне на АУАН. Следователно съответното наказание правилно е наложено на него.

Извършеното нарушение на императивната забрана по чл.21, ал.1 от ЗДвП при избиране на скоростта на движение водачът на ППС да превишава визираните в нормата ограничения налага извод за умисъл от субективна страна. Наличието на декларация по чл.188, ал.1 ЗДвП не налага събиране на други доказателства относно вината на наказаното лице, както неправилно се твърди в касационната жалба.

Твърденията на касатора, чрез адв. К., за нарушение на чл.41 и чл.42 ЗАНН са твърде общи и не се установяват. Не е налице и твърдяното нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН – според нея актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В процесния случай е установено, че АУАН № 818844 от 02.01.2020 г. е съставен в СДВР – Отдел „ПП“ от мл. Автоконтрольор В. А. А. по местоизвършване на нарушението. Съобразно адреса на касатора в [населено място], така съставеният АУАН е изпратен за предявяване в ОДМВР – М., където е връчен на В. Т. на 21.01.2020 г. Според „Процесът по ЗАНН“, изд. С., [населено място], 2009 г., стр.54 и сл., в системата от правнорегламентирани предписания към актосъставителя, изпълнението на които би създало необходимите гаранции за пълноценно участие на нарушителя в извънсъдебната фаза на производството съществуват абсолютно задължителни и относително задължителни правила. Сред абсолютно задължителните правила попадат: предявяването на акта на нарушителя и връчването на препис от акта (стр.55 от изданието), които изисквания в случая са спазени. Съставянето на акта в присъствието на нарушителя, дори когато е известен, е сред относително задължителните предписания, тъй като по-късното предявяване на акта не накърнява съществено правата на нарушителя (стр.57 от изданието). В този смисъл е а съдебната практика по кнахд № 475/2002 г. на СГС, кнахд № 5833/2008 г. на АССГ, кнахд № 114/2008 г. на Административен съд Габрово и актуална практика на АССГ в Решение № 2155 от 28.03.2019 г. по кнахд № 1609/2019 г. на АССГ.

При отчитане на спецификата на конкретния случай по предявяване на акта по делегация – в ОДМВР М. следва да се приеме, че формалното съставяне на АУАН на 02.01.2020 г. в отсъствието на нарушителя, но последващото му предявяване и връчване за запознаване, не представляват съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на НП. Липсата на изрични мотиви в обжалваното решение на СРС по приложението на чл.40, ал.1 ЗАНН не съставлява самостоятелно касационно основание, при съвпадение на крайните изводи.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20159302 от 19.07.2021г. по НАХД № 10028/2020г.,
НО, 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.